

hænge af Valgretsorganisationernes økonomiske Evne.

En Opmuntring og et godt Tegn for Fremtiden er den Kendsgæring, at indflydelsesrige Politikere støtter Sagen ved Udtalelser, der viser hvilken Art Mennesker, der er dens værste Modstandere. Saaledes udtalte Roosevelt nylig i Byen Toledo:

»Jeg ønsker at tale om det Forslag, der er fremme her i Staten angaaende Kvindernes Valgret. Bryggere og Distillatører har vist sig som Modstandere, fordi de betragter Kvindens Indtræden i Politik som en Fare for den politiske Indflydelse, som Spiritusens Fremstillere mere og mere søger at gøre gældende. Jeg har set dette i Michigan, hvor ethvert Værthus var Hovedkvarter for en Kamp mod Kvindevalgret.

Jeg beder Eder om at give Kvinderne Valgret — ikke blot som en Retfærdighed mod dem, men tillige som en Retfærdighedshandling mod alle Mænd, der bestræber sig for at virke i det offentlige Livs sande Interesse.

Naar I ser uren Politik og Whisky-interesser bekæmpe en Sag i Fællesskab, da kan I være sikre paa, at netop den Sag bør enhver redelig Mand støtte.

De australske Valg.

Australien ligger saa fjærnt fra os, at det er vanskelig at faa Oplysninger derfra. Som Følge heraf har Kvindevalgrettens Modstandere kunnet anføre en Mængde, paa løse Rygter byggede Beviser paa, at Kvindernes Valgret her har virket uheldigt. Særlig ofte har de fremført den Paastand, at Kvinderne ikke brød sig om at stemme.

Derfor er det en Tilfredsstillelse at kunne bringe aldeles paalidelige Oplysninger herom ved at aftrykke nogle Tal fra den australske Valgstatisik, som findes i »Statesmans Yearbook« af 1914, der udgives af Regeringen:

Aarstal	Mænd	Kvinder	Totalsum
1903	56,47	43,50	50,27
1906	57,36	44,81	51,48
1910	68,12	56,93	62,80
1913	78,22	71,64	74,88

Følgende Tal fra Ny Zeeland stammer fra samme Kilde:

Aar	1893	stemte	90,290	Kvinder
"	1896	"	108,783	"
"	1899	"	119,550	"
"	1902	"	138,565	"
"	1905	"	175,066	"
"	1908	"	190,114	"
"	1911	"	221,858	"

Red.

Arbejde fremfor Understøttelse.

Medens Udlandets Kvindesagsforæninger i høj Grad, særlig i de krigsførende Lande, har paataget sig et stort Velgørenheds- og Organisationsarbejde under de mere eller mindre fortvivlede Tilstande rundt om i Europa, har her hjemme kun en enkelt af saadanne, Forbundet »Danske Kvinders Nationalraad« taget et lignende Arbejde op, og Formaålet er *Arbejde fremfor Understøttelse for arbejdsløse Kvinder*.

Der er mange Kvinder, som under de nuværende Forhold har mistet deres Arbejde og staar overfor den bitre Nød, Syersker, Strikkersker o. l. Deres Løn er saa ringe, navnlig de ikke fagorganiseredes, at det er umulig for dem at lægge noget til Side til en Tærepeng.

I det Øjeblik Arbejdet ophører, ophører ogsaa det daglige Brød. Der sættes Arbejder i Gang for Stat og Kommune, som dog kan give nogle af de arbejdsløse Mænd Brødet, for de enlige Kvinder eksisterer intet offentligt Arbejde, og det kan dog være lige saa ydmygende for en Kvinde at modtage en Almisser, og lige saa tilfredsstillende

Medlem af Rigsdagen — om Folkeskolen og dens Lærerinder, Dr. Marie Kjølstad om Kvindestemmeretten, Professor Kristine Bonnevie om Kvinderne og Universitetet, Fernanda Nissen, som er en udmærket Teaterkritiker, skriver et fængslende Afsnit om Norgs Skuespillerinder, der bl. a. indeholder en Karakteristik af Johanne Dybvads Kunst. Forfatterinden Hulda Garborg bringer en Afhandling om Folkedanse foruden andre Bidrag. Randi Blehr skildrer bl. a. Fredsbevægelsen, Statens Fabriksinspektør Betzy Kjelsberg fortæller udførligt om Kvinderne i Industrien — kort sagt, intet Felt er forsømt, endog Aviskonerne omtales specielt, skønt de vel strængt taget kun afgiver et enkelt Vidnesbyrd blandt

mange lignende om, at Kvinder paatager sig hvad som helst, naar Forholdene kræver det — derfor var Hunnernes Kvinder Soldater, i Himalaja dyrker de Bjergskraaningerne, medens Manden laver Maden o. s. v.

Hørende indenfor Rammen, men af noget anden Karakter, er en Række Bidrag, som egentlig burde været nævnt først, fordi de danner en Indledning til den mere almindelige Bevægelse. Det er Skildringen af fremragende Kvinder fra en ældre Tid. Hertil hører Mathilde Schjøtt's »Fem Forfatterinder«, Karen Grude Koths Biografi af »Camilla Collet«, Fru Qvams Afsnit i »Ældre Kvindeskikkelser« om de fire Søstre Gram, Marie Jørstads Fortællinger om »Den norske Bon-

dekone« og meget andet af kulturhistorisk Værdi, hvorigennem man gør Bekendtskab med mange interessante Personligheder, det Milieu, hvori de har levet, og de Kaar, hvorunder de i sin Tid har virket.

Dette vil være nok til at vise, at »Norske Kvinder« er overordentlig rig paa Stof baade i Form af saglige Oplysninger og stemningsfulde Skildringer. Desuden er den oplivet af utallige Portrætter. Som Helhed betragtet er den et stolt Vidnesbyrd om de norske Kvinders Virksomhed gennem et Aarhundrede.

Clinny Dreyer.